

Posudek k rigorózní práci

Autor/ka: Mgr. Sylvie Součková

Téma: Prokazování kvalifikace ve veřejných zakázkách se zvláštním zřetelem na prokazování kvalifikace prostřednictvím subdodavatele

1. Formální úroveň a systematika práce

Autorka předložila k posouzení rigorózní práci o rozsahu 130 stran textu. Po formální stránce nelze předložené práci vytknout zásadnější nedostatky. Text je čtivý a přehledný, systematika práce je velmi dobrá, jednotlivé kapitoly na sebe vzájemně a logicky navazují. Jisté nedostatky lze shledat v některých drobných pravopisných a gramatických chybách, zejména při použití interpunkčních znamének, celkově je však práce velmi dobrá a svědčí o pečlivosti, kterou autorka své práci věnovala.

Také systematika práce je na velmi dobré úrovni. Jak již bylo konstatováno, autorka zvolila velmi vhodné uspořádání pro zpracování celého tématu, když po úvodní kapitole, která se zabývá historií zadávání veřejných zakázek, se od kapitoly druhé, tj. od str. 30 a násl., věnuje již samotnému tématu, tj. prokazování kvalifikace ve veřejných zakázkách.

K celkovému uspořádání práce a zejména samotného textu si však dovoluji učinit dvě obecnější výtky. Především za poněkud nadbytečně obsáhlou hodnotím kapitolu pojednávající o historii zadávání veřejných zakázek na str. 13–30. Téma, které si autorka zvolila, se dotýkalo rozboru platné právní úpravy. Historický výklad samozřejmě byl vhodnou integrální součástí textu, nicméně, dle mého názoru, nebylo nezbytné, aby byl pojednán na tak rozsáhlé části práce. Nad to nelze přehlédnout, že v některých aspektech je autorka poněkud nepřesná, např. diskutabilní může být její tvrzení obsažené na str. 13 o neexistenci právní úpravy problematiky veřejných zakázek před rokem 1920.

Obdobně za příliš popisnou hodnotím též kapitolu 2.1 zabývající se obecným vymezením kvalifikačních předpokladů ve veřejných zakázkách. Jakkoliv i tato část práce je pro pochopení celého výkladu zcela nezbytná, i v tomto případě lze pouze konstatovat, že výklad obsažený na str. 34–47 je poněkud nadbytečný, a to především s přihlédnutím ke skutečnosti, že práce je určena pro odborně informované čtenáře (není tedy populárně naučným textem, který by musel vysvětlovat všechny aspekty zvolené problematiky).

Druhou výtku k formálnímu zpracování práce si dovoluji učinit k problematice prezentovaných judikатурních závěrů. Autorce nelze vytknout, že by nedostatečně pracovala s judikaturou, naopak všude tam, kde je to nezbytné, autorka vhodně odkazuje na příslušnou rozhodovací praxi a jednotlivé judikáty využívá. Výtka se dotýká spíše formálního zpracování této judikatury, neboť autorka na některých místech pouze odkazuje na judikaturu v poznámce pod čarou. Důsledkem je nejen nadbytečný rozsah poznámek pod čarou, ale především nesystemovost výkladu.

2. Obsahová úroveň práce

Autorka si ke svému zpracování zvolila poměrně velmi specifické a úzké téma, které se dotýká problematiky zadávání veřejných zakázek, a to problematiku spojenou s prokazováním kvalifikace

uchazečů ve veřejných zakázkách se zvláštním přihlédnutím k prokazování této kvalifikace prostřednictvím subdodavatele. Domnívám se, že toto téma je díky své specifičnosti poměrně obtížným tématem pro zpracování, nadto nelze přehlédnout, že autorka měla pouze velmi omezený rozsah odborné literatury, která se touto problematikou zabývá. Monografická literatura, která by se týkala komplexně problematiky veřejných zakázek v České republice, prakticky absentuje, k dispozici jsou pouze komentáře, které však neodpovídají na některé teoretické otázky. Nadto nelze přehlédnout, že dostupná odborná literatura se zaměřuje povícero na ekonomické a širší aspekty problematiky zadávání veřejných zakázek.

Autorka s přihlédnutím k uvedenému měla k dispozici především informace, které mohla čerpat z rozhodovací praxe a judikатурních závěrů, a to nejen na národní, ale zejména též na evropské úrovni, což, jak z práce vyplývá, autorka bohatě využila. Výtka, která byla výše učiněna k problematice formální práce s judikaturou, se zcela nedotýká toho, v jakém rozsahu autorka ve své práci judikaturu a rozhodovací praxi využívá. V tomto ohledu nelze práci naprosto nic vytknout a autorka všude tam, kde je to nezbytné, možné a vhodné, prokládá výklady závěry, které vyplývají z příslušné rozhodovací praxe.

Kladem práce je schopnost autorky zaujímat vlastní stanoviska a tato stanoviska dostatečně argumentačně podpořit. Hlavní část práce, která je tematicky nejobsažnější, je zařazena do kapitoly 2.2 a násl., tj. od str. 59 a dále, s tím, že za mimořádný počín považuji zařazení kapitoly 2.5.1, zabývající se rozhodovací praxí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže v dané oblasti, která zahrnuje rozbor řady rozhodnutí, jež se této problematiky dotýkají a jež podstatným způsobem ovlivňují doktrínu. Z tohoto pohledu text zařazený na str. 73 až do str. 106 považuji za mimořádný a velmi výstižný.

3. Práce s prameny, citace a judikatura

Jak již bylo výše konstatováno, autorka svoji práci obohatila o dostatečný rozsah zpracované rozhodovací praxe zařazený do samostatných kapitol. Drobná výtka byla učiněna k formálnímu zpracování některých odkazů na příslušnou judikaturu, jak bylo již výše konstatováno. V obecné rovině však vůči citační praxi a práci s judikaturou nemám žádné připomínky.

4. Celkové hodnocení

Jak z předloženého posouzení vyplývá, autorce se podařilo zpracovat rigorózní práci, která je velmi kvalitní odbornou studií, jež se komplexním způsobem zabývá zvoleným tématem. Využívá přitom nejen všech dostupných odborných pramenů, ale též příslušné rozhodovací praxe. Autorka se nedopouští zásadních pochybení, práce je prostá významnějších nedostatků. Kladně je třeba hodnotit, že stanoviska, která autorka zaujímá, vždy řádně argumentačně podkládá a je schopna na řadu dílčích otázek formulovat vlastní závěry. Práci proto hodnotím jako velmi dobrou a zcela schopnou ústní obhajoby.

U této obhajoby by se autorka měla znovu podrobněji vyjádřit k otázce vedení seznamu kvalifikovaných dodavatelů a jeho významu pro subdodavatele (k této otázce se autorka vyjadřuje na str. 65 a násl.), a dále obecně ke způsobu prokázání kvalifikace a technických předpokladů u subdodavatelů.

V Praze dne 10. 3. 2015

JUDr. Tomáš Horáček, Ph.D.